

Tariş Tekellerin 'barikat savaşı' denemesi

TİP Başkanlık Kurulu Antiempyalist, antifaşist demokrasi cephesi örülecektir

Geçtiğimiz hafta işçi-sınıfına, demokratik kitle örgütlerine karşı yoğunlaşan baskı ve saldırılar üzerine, bu gelişmeleri değerlendiren Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu bir bildiri yayınladı. Tariş işçilerine karşı girişilen saldırıya da yer verilen bildiri şöyle dedi:

"Faşizm, örnekteki bütün engelleri ortadan kaldırmak amacıyla topteyken bir saldırıya geçti.
"TÖB-DER'den sonra birer gün aryla teknik elemanların ve memurların en güçlü örgütleri hedef alındı. T.C.TED kapatıldı, T.CM-DER arandı, yöneticileri gözaltına alındı.

"Kamu kuruluşlarının işgal planı gerçekleşince Tariş'e faşist komandolar yerleştirilmek istendi. Tariş işçileri buna izin vermez, onbelerce işçiyi karşı topteyken bir saldırıya girişildi. Çok sayıda işçi yarılandı.

"Türkiye çok kritik günler yaşıyor, Faşizm tehdidi her gün biraz daha önem kazanıyor. Empyalizm ve tekeller sermayenin saldırısı yoğunlaşıyor.

"Demokratik güçler için yitilecek tek bir gün yoktur. Hılla derzini toparlanmak, faşizmin karşısına kitlelerin örgütü mücadelesini çıkarmak için atılması gereken adımlar vardır. Kitleler örgütlenmek ve mücadeleye atılmak için hazırdır. Kitlelerin mücadelesini yükseltmek, faşizmin saldırısını püskürtmek zorunludur ve mümkündür.

"Faşizme karşı demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği yolunda önemli ve önemli gelişmeler vardır. Parlamento dışı ve içinde bütün demokratik güç ve örgütler her türlü otuzuzluğu şarak, anti emperyalist, anti faşist demokrasi cephesini önne yolumdadır.

"Ne örgütlerin birliği ardına kapatılması, ne anti demokratik yasalar, ve ne de faşist terör kitlelerin örgütlenmesini ve mücadelesini yokedemeyecektir."

Demirel hükümeti adına Türkiye'nin dış politikasını değerlendiren Erkmen'in konuşması, emperyalizmin ve onun işbirlikçisi tekeli, büyük burjuvazinin, politikasını bugünkü yürütülüş biçimiyle bütünüyle gerçekleştirebilme olanağını bulamayacağını göstermiştir. Ne ülkemiz içindeki karşılıklı güç dengesi bakımından, ne de içinde bulunduğumuz bölgedeki güç dengesi açısından, emperyalizmin ve işbirlikçisi tekeli, büyük burjuvazinin hesaplarıyla tam kaçışan bir yöneliş girmenin kolay olmadığı görülmektedir. Özellikle bölgedeki güçler dergesi, Demirel hükümetine, emperyalizme teslimiyet politikasını açıkça savunmak olanağını vermemektedir.

Dışişleri Bakanı Erkmen, ABD ile parafe edilen işler anlaşmasını ve bu vesile ile de dış politika sorunlarını Millet Meclisi birleşik toplantısına getirmekte, iki hedefe birden ulaşmak istemiştir. Birinci olarak, Sovyetler Birliği'nin Afgan devrimine yaptığı enternasyonalist yardımı çarpıtarak, emperyalizmin bölgedeki tehlikeli yönelişlerini örtmeye çalışmış; radyo ve televizyon yoluyla, Meclis'i, tüm Türkiye'ye antisovyetizm ve antikomünizm propagandası için açık bir kürsü biçimine dönüştürmüştür. İkinci olarak da, ABD ile parafe edilen ikili anlaşmayı, bu anlaşma yoluyla Türkiye'ye yükletilen tehlikeli işlevi ve ülkemizin içine sokulduğu emperyalist saldırı için ileri karakol konumunu gizlemeye çalışmıştır. Bütün bu senaryoda, AP yanında CHP de rol almış, işler anlaşmasının Türkiye açısından taşıdığı tehlikeyi elbirliği ile örtmeye çalışmıştır.

Ancak bu rutum alışı, emperyalizm ve işbirlikçisi güçler tarafından yeterli bulunmamıştır. Örneğin tekeli sermayenin en has sözcülerinden Tercüman gazetesinde, Erkmen'in konuşması, bölge açısından "yatıştırıcı ve çekingen" bulunduğu gibi, Demirel' in ülkede istikrarı sağlamak için getirdiği "önlem paketi" ile buna ilişkin yürüttüğü politika da "yarım yamalak" olarak açıkça eleştirilmeye başlanmıştır.

Emperyalizmin ve işbirlikçisi tekeli sermayenin sadık sözcülerine göre, AP hükümetinden ve Erkmen'in konuşmasından beklentilen gerçekleşmemiştir. Yine bunlara göre, "her iki büyük Batı'lı müttefikin (ABD ile Federal Almanya), gerek Türk hükümetine gerek parlamentoya cesaret vermek ve çekingenliği önlemek istedikleri" açıkça belirtildiği halde, "bu iki büyüğü, Türk hükümeti üzerinde" gereken etkiyi yapmadığı sonucuna ortaya çıkartmıştır. Ayrıca, "Sovyetler'e karşı sert bir tutumdan kaçınıldığı", "Afgan krizinin Türkiye tarafından daha az endişeli bir şekilde değerlendirildiği", "AP hükümetinin sorunu "siyasi bakımdan değil, sadece Türkiye ile Batı arasındaki münasebetler açısından değerlendirilmiş olduğu" belirttikleri Demirel hükümetine karşı tavrı alınmıştır.

Öte yandan, Demirel'in iç politikasının çekingen ve yatıştırıcı bir niteliği bulunduğu, böyle gidildiği takdirde, yabancı sermayenin gereksinim duyduğu "istikrarlı" bir politik ortama kavuşulamayacağı da tekeli sermayenin sözcülerince açıkça dile getirilmeye başlanmıştır. "Önlem paketinin" özünü zedelendiği, buna Demirel'in çekingen tutumunun yol açtığı, zedelenen bu "önlem paketiyle" ölenen istikrarın sağlanamayacağı belirtilmektedir.

Görülebileceği gibi, gerek emperyalizmin bölgeye ilişkin politikasında Türkiye'nin ön karakol olma işlevini yerine getirmesi için, gerek tekeli sermayenin çıkarlarına korunması ve geliştirilmesi için, Demirel hükümeti ve onun bugünkü gerici-faşist uygulamaları bile yeterli ön adımlar olarak sayılmamaktadır.

BASIZI

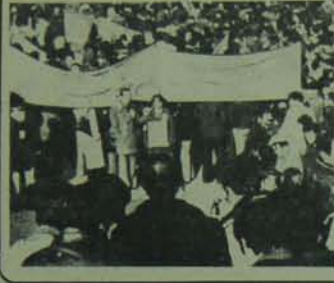
GÜÇLER DENGESİ VE DEMOKRATİK OLANAKLAR

Emperyalizm ve işbirlikçisi tekeli sermaye, açıkça bölgedeki güç dengesi hiç veri almadan hareket edebilecek, bu güçler dengesine rağmen emperyalizmin politikasını "çekingen ve yumuşak" olmayan bir tutumla sürdürecektir faşist bir devlet yapısını oluşturmayı istemektedir. Bu istek, bölgedeki ve ülke içindeki güç dengesine rağmen emperyalizm ve uzantıları bakımından gerçekleştirilmesi gereken bir hedef durumuna gelmiştir.

Emperyalizmin gerici karakterinin zorunlu bir sonucu olarak ortaya çıkan ve emperyalizmin ilişkileri ağı içerisinde olan tüm ülkelerde etkileri çevre verememektedir. Emperyalizmin gerici karakterinin en belirgin sonuçlarından biri, yürütmenin yetkilerini arttırmak, onun antidemokratik, baskıcı işlevini güçlendirmek biçiminde ortaya çıkmaktadır. "Önlem paketi", Cumhurbaşkanlığı seçimleri "başkanlık sistemine" dönüştürmek ve böylece cumhurbaşkanlığı kademelerini yürütme adına, süreklilik olarak geniş, özellikle AP-CHP'nin kontrol etkileri toplumsal tabana hükmetme ve bunun adına hareket etme insiyatifini tanımak vb. gibi beklentiler, bu gerici karakterin açık belirtileridir. Bu uygulamalar ve yeni düzenlemeler bile, yaşanan dönemde emperyalizm ve işbirlikçisi tekeli sermayenin ihtiyaçlarına cevap verememektedir.

Bu yüzden de, bir yandan yeni düzenlemeler ardarda gündeme getirilirken, diğer yandan da faşist özemlemlerini tertip ve planlarını tersiyü edecek kitle hareketlerini gelişip yükseltilmesinin engellenmesi, bu gelişmenin ve yükseltilmenin odayı olacak mevzilerin dağıtılmasına uğraşmaktadır. Gerici-faşist güçlerin son zamanlarda Tekel işçileri direnişini, Tariş'i vb. gibi antifaşist mücadele açısından önemli sayılan mevzileri dağıtmaya çalışması bu çerçevede ele alınmak durumundadır.

Demokrasi güçleri, ülkemiz ve bölgemiz açısından ortaya çıkan güçler dengesinin görece avantajlı konumunu her zaman olabileceğinden daha çok değerlendirebilir, emperyalizm ve gerici faşis güçlerin hesap ve planlarını boşa çıkartabilir. Bu da ancak, işçi sınıfımızın eksenini oluşturacağı demokrasi güçlerinin birliğinin sağlanmasıyla sonuç verecektir.

MHP destekli AP hükümetinin kitle örgütlerini ve kitle eylemlerini dağıtıp caydırmak için giriştiği operasyon her geçen gün yeni halkalar ekleniyor. TÖB-DER' in kapatılması ve merkez yöneticilerinin tutulması, TUM-DER yöneticilerinin gözaltına alınması ve birçok şubesinin kapatılması, ileri, sosyalist gençlik örgütlerinin birbiri ardına kapatılması, valilerin tamamen yasadışı uygulamalarıyla sendikaların bile kapatılmaya başlanması, Tekel ve Tarış işçilerinin başlattıkları yasal direnşinin terör yoluyla bastırılmaya çalışılması, eğitim enstitülerinin ve üniversitelerin faşist kadrolar eliyle işgal altına alınması çabaları ve geçtiğimiz hafta içinde TUTED'in kapatılması ve genel yönetim kurulu üyelerinin gözaltına alınması...

Demokratik örgütlerle dayanışma, bu her zamankinden daha ivedi bir önem kazanmıştır. Geçtiğimiz Cuma

günü, aralarında Türk-İş'e ve DISK'e bağlı sendikaların kapatılan ve kapatılmayan demokratik kitle ve meslek örgütlerinin, gençlik, kültür ve spor kuruluşlarının bulunduğu 43 örgütün yöneticileri tarafından yapılan ortak açıklama, bu doğrultuda etkin olanların varlığını ortaya koymuştur. Tüm tutuklu örgüt yöneticilerinin ve kapatılan tüm demokratik örgütlerin derhal açılmasını talep edildiği ortak açıklama, "Bu kanlı ve zorba gidişin, sömürü ve baskının kitlelerin yığılmasında önlenilebileceği açıktır. Bu noktada, demokrasiyi yaşatmak, faşizmi durdurmak ve geriletmek için gerici-faşist güçlere karşı, onları destekleyen işbirlikçi tekellere ve emperyalizme karşı tüm demokrasi güçlerinin, "faşizme karşıyın" diyen tüm yurtseverlerin güç ve eylem birliğinin örülmesi, düz olduğundan daha yakıcı bir biçimde dayatılmaktadır."

TÜRKİYE'DE YORUYUŞ

Gericiiliğin topyekün saldırısı

girişimlerin başında

Çağrı

12 Mart muhtırasının ardından gelen karanlık dönemde, işçi ve emekçi kitleleri örgütsüz, dağılmış kılınacak amacıyla demokratik kitle örgütlerinin kapısına kilit üstüne kilit vuruldu. Bugün benzer operasyonlar yeniden yaşanıyor. Hemen her hafta yeni bir derneğin kapatıldığına, demokratik örgütlerin yöneticilerinin tutuklandığına, ya da gözaltına alındığına tanık oluyoruz.

Son olarak TUTED'in kapısına mühür vuruldu, yöneticileri gözaltına alındı. TUTED, 12 Mart döneminde kapatılan teknik eleman sendikası TEKSEN'in biraktığı boşluğu doldurmaktadır. 12 Mart döneminin karanlığına füzelenmiş, teknik elemanların özverili çabalarıyla yeşermiş ve demokratik güçler arasında vazgeçilmez yerini almıştır. Ulusal ve uluslararası alanda haklı bir saygınlık kazanmıştır. Faşizme karşı demokrasi için atılan her adımda, antiemperyalist, antişoven her eylemde diğer demokratik güçler gibi TUTED de onurlu bir biçimde üzerine düşen katkıyı yapmaktadır. Bugün kapısına mühür vurulmuşu nedeni buradan başka bir yerde aramak en azından gaflet olacaktır.

Diğer demokratik örgütlerin kapatılması gibi, TUTED'in kapısının mühürlenmesi de sessizlik içinde gerçekleştirilmiştir. Kimi demokratik çevrelerin de bu sessizliği yitirmiş, imkân bencez olaylarda da sık sık tanık olduğumuz gibi, en ufak çaba harcamadıkları görüldü. Örneğin TUTED'in mühürlenmesinin ardından çıkan Cumhuriyet Gazetesinde bu haberin ufak bir köşeye sıkışmış olduğu dikkati çekmekteydi.

Bundan bir süre önce gene sessizlik perdesini fazla yırtamayan, ama teknik elemanlar arasında geniş bir yankı uyandıran bir çağrı yapıldı. *Demokratik Sol, Demokrasi İçin Birlik, Birlik Dayanışma, Demokratik Merkezîyetçiler ve Demokratik Mücadelede Birlik* gruplarından olan mimar ve mühendislerin bir araya gelerek faşizme, emperyalizme, tekellere, emgenliğine ve sovenizme karşı olan tüm mimar ve mühendislere yönelikleri çağrı, yaşamın her alanında birlikteliği örmeyi ve eylem birliğini, dayanışmayı pekiştirmeye amaçlıyor. Çağrı Mimar ve Mühendis Odalarındaki birlikteliği ilikşin olarak şunları söylemekteydi: "İşçi sınıfımızın yol göstericiliğindedir, halkımızın demokrasi ve özgürlük savaşımını yükseltmek için siyasal ayırım gözetmeden, emperyalizme karşı olan, emekten yana, "faşizme hayır" diyen tüm mimar ve mühendisleri bu amaçla Odalarla elele vermeye, ortak ilkelere ve programlar etrafında bir araya gelmeye çağırıyoruz."

Bu çağrıya koşut olarak oluşturulan eylem birliklerinin mimar ve mühendisler tarafından geniş bir ilgiyle karşılanmakta olduğu, son deface olumlu sonuçlara ulaştığı görülmektedir. Çıkan, çıkmakta olan tüm engellere karşın, oluştuksun her eylem birliğinin daha geniş kitleleri kapsayacağı aday olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu birlikteliğin geliştirilip kalıcı kılınmasının demokratik güçlerin faşizme karşı eylem ve cephe birliği yolunda önemli bir adım olduğu açıktır.

TUTED'in kapısı mühürlenmiştir. Teknik elemanlar demokrasî mücadelesinde önemli bir mevziden yoksun bırakılmışlardır. Ama teknik elemanlar örgütsüz ve dağılmış kalmayı reddetmektedirler. Yaşamın her alanında birlikteliği, dayanışmayı artırılmaya kararlı mimar ve mühendisleri emperyalizme, faşizme, sovenizme ve tekellerin emgenliğine karşı güçlerini birleştirmeye çağırın bu Çağrı bunun somut bir göstergesidir. Madalyonun aydınlık yanı da budur.

• neşet kocabyıkoğlu

Demirel hükümetinin icraatı, daha birkaç gün bile beklemeden, demokratik kitle örgütlerine, demokratik hak ve özgürlüklerin kullanılmasına karşı açık bir saldırının düzenlenmesiyle başladı. Hatta bu saldırı, daha Demirel hükümeti kurulmadan, bu hükümeti çatma girişimleri sırasında dolu dizgin başlamıştı. MHP destekli AP hükümetinin icraatının bu ilk bölümü, çok kısa sürede kısıtlı da olsa varolan demokratik hak ve özgürlüklerin kendisine karşı ikinci bir saldırıyla tamamlandı. Bu hak ve özgürlükleri bütünüyle ortadan kaldıracak, onların tüm yasal güvencelerini de silip atacak yasa düzenlemeleri gündeme getirildi.

Gericiiliğin MHP destekli AP hükümeti eliyle birleşir, iki koldan başlattığı saldırıya yeni bir aşama, komutanların 1 Ocak muhtırasıyla birlikte başladı. Komutanların muhtırası, gericiiliğin AP iktidarının programında ifadesini bulan saldırı önlemlerini, CHP-AP işbirliğiyle dayatmak amaçlı götürdü.

1 Ocak muhtırasının hemen ertesinde, gericiiliğin saldırısının üçüncü alanı tam boy ortaya çıktı: Emperyalizme tam teslimiyet, keskin yuduldu! AP hükümeti, Amerikan emperyalizminin dayattığı, "SLA" adındaki kesin yuduldu anlaşmasını birkaç gün içinde oldu-bittiyi getirdi: İstelik bu yuduldu anlaşması, muhtıradan alınan güçle, CHP'nin de açık desteğiyle onaylatıldı.

Son haftalarda ise, gericiiliğin birkaç keredede başlattığı saldırının, giderek "topyekün" bir saldırıya dönüşme eğiliminde olduğu ortaya çıkmaktadır. Gericiilik, onun tam denetimindeki İktidar, işçi sınıfına ve emekçi kitlelere karşı, "örtülü" de değil "açık" terör uygulamasına geçiş için neredeyse provalar yapmaktadır. Tarış işçilerine düzenlenen kanlı saldırı bunun en çarpıcı kanıtıdır.

Öte yandan gericiiliğin saldırı programının, kitlelerin yaşam düzeyini doğrudan ilgilendiren bölümü ise, tam işçi sınıfına ve tüm emekçilere karşı saldırının kanlı biçimler aldığı gündeler ortaya döktüldü. Başını devalüasyonun çektiği bu ekonomik kriz paketi, emperyalizme tam teslimiyet politikasını da tanımlıyıcıydı. Ekonomik önlemler paketinin açılması üzerine bir açıklama yapan TIP Başkanlık Kurulu üyesi Mutluay'ın, devalüasyon yanında alınan diğer

kararların da büyük sermayenin kârlarını arttıracağını vurguladuktan sonra belirttiği gibi; "devalüasyon yalnız işçileri, köylülere ve ücretlilere değil, aynı zamanda esnaf ve zanaatkar hızla bir yıkıma götürecektir. Küçük esnaf ve zanaatkarların yanında orta büyüklükteki işletmeler de tekellere teslim olmağa, kapılma kilit vurmak zorunda kalacaklardır."

Bir yandan gericiiliğin saldırısı yeni bir boyut kazanırken, tüm demokratik, anti-faşist, antiemperyalist güçlerin iş ve eylem birliği doğrultusunda sevindirici gelişmeler birbirini izliyor. Geçtiğimiz hafta 62 örgüt tarafından

Dünya Bankası'nın ve emperyalist finansman kuruluşlarının iktidari doğrultusunda Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı'nı değiştireceğini ilan eden ve bunu programına yazan MHP destekli AP hükümeti bu doğrultudaki bir dizi uygulamayı peşpeşe gündeme getiriyor.

AP hükümetinin, tekeli sermayenin istemlerine uygun bir "plan" oluşturulmaya yönelik ilk girişimi MESS Başkan Turgut Özal'ın DPT'nin başına getirilmesi oldu. TSK'nın ve TUSİAD'ın önerileri doğrultusunda hazırlanan bir hükümet programının uygulamaya konulması, tekeli sermayenin "varucu gücü" MESS'in Başkanına, Başbakanlık Müsteşarına ve DPT Müsteşarına Vekâli olarak önemli görevler dağıydu.

DPT'deki daha başkanı ve müdürlerin tümünün değiştirilip yerlerine gerici kadroların yerleştirilmesinden sonra, operasyonun ikinci halkası gündeme geldi. Yüksek Planlama Kurulunda ve Bakanlar Kurulunda görüşülüp kabul edilen, 4. Beş Yıllık Plan'ın "1980 Yılı Programı" bir el çabukluğu ile değiştirildi. Böylece TBMM'ne, kabul edilip Resmi Gazete'de yayınlanan kararnameye ek olan 1980 Programı yerine başka bir metin gönderildi.

Olayın biçimsel yanı kadar, 1980 Yılı Programının içeriğinde yapılan değişiklikler de önem taşıyor. Ökte kaynaklarının emperyalizmin ve işbirlikçi tekellerin sömürmesini önlenilebileceği açıklaması, kamu kesiminin etkin olduğu üretim alanlarında da tekellerin denetimine bırakılması, değişikliklerin özünü oluşturuyor. Kamu kesimine etkinlik kazandıran yeni düzenlemelere ilişkin tüm bölümler metinden çıkarılmıştır. Bu gelişmenin bir parçası olarak, bugünlere gündeme getirilmekte istenen yeni kararnamele ilgili yabancı sermaye yatırımları üzerindeki tüm denetimin kaldırılması ve yabancı sermayeye "kapitülasyon" niteliğinde ayrıcalıklar sağlanması öngörülmektedir.

MHP destekli AP hükümetinin "DPT operasyonu" nun son halkası ise DPT'ye yoğun bir uzman kıymı oldu. Şimdiye değin hiç bir hükümet döneminde elemanların toplu olarak işlerine son verme gibi bir uygulamanın görüldüğü DPT'de ileri kadroların işlerine yoğun biçimde son verilmeye başlandı. En son 14 Ocak 1980 tarihinde 24 sözleşmeli uzmanın topluca DPT'deki görevlerine son verildi. Emperyalist kuruluşların iktidari doğrultusundaki düzenlemelere engel olarak görülen kadroların hızla DPT'den uzaklaştırılması operasyonun halen sürmekte ve yeni listeler hazırlandığı söylenmektedir.

yapılan bir açıklama ile, parlamento içinde baskı yasalarına karşı çıkan parlamenterlerle dayanışmanın belirlenmesi, bu gelişmelerden biridir. Bir diğeri ise, Tarış işçilerine karşı girişilen kitlese kırım denemesini protesto amacıyla, DISK'in 26 Ocak günü İzmir'de düzenlenen mitingine, demokrasi güçlerinin geniş katılımı yolundaki gelişmelerdir.

YORUYUŞ, geçtiğimiz Cuma günü baskıya hazırlandığı sırada Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi tarafından yapılan açıklamada, TIP'in sözkonusu mitingine desteklediği ve mitingin güçlendirilmesi için tüm Parti örgütlerini ve üyelerini görevlendirildiği bildirildi.

Evvet, gericiiliğin tırmandırdığı topyekün saldırıyı geriletip yemenin yolu, tüm demokrasi güçlerinin iş ve eylem birliği, bu birliğe dayalı kitlese güçleridir.

MESS'in DPT kıyımı sürüyor

NOT...

Biz acaba Batı'nın nesi olacağız?

Dış gelişmelerle ilgili meclis görüşmelerinin özet olarak da olsa televizyon seyircilerine sunulması pek yararlı olmuştur. 1965'te "bir tane TIP"li dahi girerse meclis çalışmaz" diyenlerin, 20'nci yüzyılın sonuçlanmasına pek az bir zaman kala, durum ve düzeyleri tabak gi sergilenmiştir. Ne var ki, bu durum, bu düzey ve bu düzey, gerek ekonomiyeye gerek politikaya egemendir. Türkiye'nin ekonomisini vahşetle talan ve tahrip eden büyük tekelci sennaye ve gerici ortaklar büyük toprak sahipliği ve ağalığın politik temsilciliğinin boyutları, Amerika ile parafte edilen ve kibar adıyla "Savunma Anlaşması" namındaki belgenin içeriğini açıklamaya, tartışmaya bile yüz tutmuyor.

1959'da Amerika ile imzalanan ve Millî Birlikçi Suphi Gürsoytrak'ın da sözünü ettiği "darda kalırsak gel bana müdahale et" anlaşmasının, herhalde pek yüz kızartıcı ve boy'larda pekiştirildiği anlaşılıyor.

İkkel ve iptidai, benzer kavramlardı ama bunlar ikkel bile denilebilir mi? Sen kalkıp, hiç sükûttan "bizi ilk önce NATO'ya almak istemiyorlardı ama Kore'ye asker gönderdik, neyse kıymetimizi bilirdiler" diyeceksin ve insan içinde dolaşacak... Bunları söyleyen AP sözcüsünün 1950'li yıllarda aiecek, bir Amerikalı sayıyla ünsiyetini bilmeve de gerek yok... Adanın bir demediği "Amerika benim canım dedi olsun kanım" kalıyor; kalıyor da lafı dolatıyor...

Damat Ferit'e bakınca bayağı "milliyetçi" kalıyor!..

Olayı anlatan bir profesördür. İznini almalıya vakit bulamadığım için burada adını vermiyorum. 1963'te yedek-subaylığını yapıyor. İyi İngilizce bildiği için kendisini Sakarya civarında Amerika'lıları yapacakları bir tabiiyata gönderiyorlar. Tabiiyatı iyi ormanlık bir alan, özellikle seçilmiş. Yoğun ormanlık bir alana, havadan asker ve mühimmat indirme tabiiyatı. Orada bulunuyor. Ve öğreniyor ki, Sakarya civarında o ormanlık alana havadan indirme tabiiyatı yapacak olan Amerikan birliği, Vietnam'a indirilecekti. Vietnam'a gitmeden önce Türkiye'de bir idman yapalım demişler... Tabiiyatı yapılmış, daha sonra da Amerikan birliği Vietnam'a gitmiş. O ormanlık alan da berbat olmuş tabii. Ama berbat olan sadece

Aşına bakarsanız, benzeri bir şeyin örnek arısında, şu sözünü ettiğimiz Sakarya civarındaki tabiiyatı bile Ulustarası tartışma konusu olabilir. On yıllardır, ülke topraklarını bir uçtan bir uca dikiz ve saldırı üssü haline getireceksin ve sen geleceksin "bağımsızlık" ve "ulusal egemenlik" gibi konulara rivayet edeceksin!.. Benim, şahsen "milli gururum" sadece bu kadarla incinmiş halde dedim!

Şu, Lockheed rüsvet olayının hâlâ aydınlatılmaması, çikartılmaması başlı başına

üzüntü konusudur. 1975 Şubat'ından beri, derdimize deva bulabilmiş değiliz. Bilsem gidip yakalayacak, kimse, bu rüsveti yiye, ya da yiye, suratına tükürecekçim. Bence TBMM birleşik toplantısında dış gelişmeler üzerinde tartışılmalı, bu konudan da söz edilmeliydi.

O dış değil, iç sorunu-muzdur" denirse o zaman "iç gelişmelerle" ilgili bir görüşme açılmalı ve bu konu orada ele alınmalıdır. Kaldı ki, bu Lockheed rüsvet olayının dış yanı da ağırdır. Zira para Amerikan uçak şirketinden çıkmaktadır. Air-İtalia da vardır arada. Amerikan kongresi komisyonunda bu sorunu görüşülürken, rüsvetin Japonya, Hollanda, İtalya'da önemli kişilere dağıtıldığı açıklanmıştır. Oralarda krallar dahil yemişlerdir rüsveti. Türkiye sayfasına gelince, Türkiye'de dağıtılan miktarın 13 milyon dolar olduğu açıklanmıştır. 13 milyon dolar bakıp, bir komisyon üyesi şaşırır: "Bu kadar az mı?"

Komisyon başkanı da "evet" deriz ve eklemişti: "Türkiye'de komisyon ürettireler azdır..." Bu bizim "milli gururumuz" ile ilgili değilse, kimin "milli gururu" ile ilgilidir? Bence, Lockheed rüsvet olayı başlı başına sikiyötizm ilanı gerekecek olmalıdır. Sikiyi bir arama ve sıkı bir tarama ile pekala bulunabilir rüsvet yiye, ya da yiyenler...

Ama vakit geçmiş de sayılmı. Her ne kadar "umumi arzuyu" üzerine, Kahramanmaraş kanlı senaryosu üzerinden sikiyötizm ilan edilmişse de, sikiyötizm için çalma alanı bu konuyu çoktan üstüne göre, bir önce Lockheed rüsvet olayı aydınlatılmalıdır. Birer yandan, bereket versin, başınımız "hür'dür! Gençlerde Sovyet Büyükelçisine, Dişijlerim gerek ve hakettiği cevabı vermiş. Sovyet Büyükelçisi gidip, "Afghanistan yayınları" konusunda, başınımız durumunu Dişijleri Bakanımıza anlatacak olmuş ve gerekli yanıtı da almıştır!.. Ekselans bizde basın hürdür!.."

Tabii adam "hürriyet" namına pek bir şey bilmediği için bu cevabı duyduktan sonra, almış dersini gitmiştir!

"Hür" basından, ayrıca genç bir şarkıcının cinsiyeti üzerindeki tartışmaları izliyoruz. Meclis kürsüsüne kadar gelmiştir konu. Doya doya okuyor, izliyoruz! Genç şarkıcı çocukla birlikte Başkan Carter da eksik olmamaktedir birinci sayfalardan İksinin ortak yanları olup olmadığın bilememekle birlikte, birisinin Türkiye'de ötekini dünyaya birinci sayfalarda yerleşmeleri böyle sadralan olay değildir kanımızca..

Velhasıl kolam, "dış gelişmelerle" ilgili görüşmeler, çok yararlı olmuştur. Tevekkeli değil, emperyalist gangsterler Türkiye'ye bakıp bakıp, "siz bizim bakalmıyız, kasabımız, manavımız olun" diyorlar.

Tariş'ten püskürtülen polis, üniversiteye saldırdı

Ege Üniversitesi'ne bağlı binlerce öğrencinin Tariş'teki polis baskınına protesto etmek için, geçtiğimiz Çarşamba günü üniversite alanı içinde girişlikleri gösterilere polisin otomatik silahlar, gaz ve sis bombalarıyla müdahalesi sonucu yedi polise, bir jandarma ve 60 öğrenci yaralandı yüzlerce öğrenci göz altına alındı. Ege Üniversitesi'nin tam bir savaş alanına döndüğü çatışmalarda polis

kız-erkek, öğrenci-öğretim üyesi ayrımı yapmadan herkesi yerlere yatırarak cop ve dipçik darbelerine saldırdı.

Tıp Fakültesi'nde öğrenciler fakülte çalışanları ile birlikte direniş geçtiler ve dışını bir geçit ve bütün grupların ortak hareketiyle, herhangisi bir olaya meydan vermezsin eylemlerini sona erdirdiler.

TEKELLERİN "BARİKAT SAVAŞI" DENEMESİ

Tüm ülkede adım adım uygulamaya konan bir senaryonun İzmir'e ilişkin bölümünü geçtiğimiz günlerde açık olmaz bir pervazlıkla uygulamaya sokuldu. Yaklaşık onbin öğrencinin çalıştığı Tariş'e bağlı bütün işyerleri Salı sabahı saat 8.30'da polis ve jandarma tarafından kuşatıldı. Arama bahanesi ile fabrikalara girildi ve yarıdan çok çıkarılan biriminden, makineleri tahrip etmişe kadar bütün yollar denemek için içleri saldırdı.

TARİŞ İŞÇİLERİNE KARŞI GİRİŞİLEN SİLAHLI SALDIRI OPERASYONUNU, KAHRAMANMARAŞ KATİLLERİ SİRASINDA MARRAŞ EMNİYET MÜDÜR VEKİLİ OLAN, SİMDİKİ İZMİR EMNİYET MÜDÜRÜ YARDIMCISI HÜSNÜ İSİKLİ YÖNETTİ.

Bu arada göz yaşartıcı bombaların yer yer bağıttığı yangınlar işçiler tarafından söndürüldü. İşçilerin tam bir birlik içinde, kadıyla-erkekle gösterdiği yiğitçe karşı koyuşu hesabın bozulmasına ve polislerin çaresiz kalmasına yol açtı. İşçiler dört saatlik bir çatışmadan sonra kendi nezaretleri altında on erkek on kadın polisin arama yapmasına izin verdiler. Koskoca İplik fabrikası 1 - 2 dakika içinde arınmıştı. Bütün aramadan bulunan buluna ne olduğu açıklanmayan yaşlı kadın bulundu.

Bu arada fabrikada yakınları bulunan kadın-erkek yüzlerce insan fabrikanın çevresinde toplandı. Polisin kalabalığı dağıtmak istemesi üzerine yer yer çatışmalar meydana geldi. Operasyondan sonra serf dönen polis ekiplerinin yolu Çiğli'de barikatlarla kesildi ve burada silahlı çatışma çıktı. Ateş edenleri kovalayan polis ekipleri Çimencepe mahallesine girdi, ancak mahalle sakinlerinin karşı koymasına ile karşılaştılar.

Gerici, faşist çevrelerde ise, açıkça sıxıtın bir oyunun bozulmuş olmasının tedirginliği var. Bu çevrelerin hesabına göre Tariş'in bütün işyerlerinde bir anda polise işçileri birbirine girecek, işçi önderleri tutulacak ve fabrikalar boşaltılarak uygun bir zamanda faşist militanlara devredilecek olarak yeniden açıklanacak. Nitekim oyunun boşa çıkartılmasından sonra bir basın toplantısı düzenleyen AP Merkez İlçe Başkanı Yavuz Onursal "Tariş'te namussuz, dürüst, işçilerin çalışabileceği can güvenliğinin ve iş barışının sağlanacağı bir ortamı kadar fabrikaları kapatılmadık" diyerek baklayı; ağzından çıkarıyordu. Ancak saldırmın püskürtülmesi olmasına rağmen fabrikaları kapatarak tasfiyeleri gerçekleştirme tehlikesi henüz bitünyüle bertaraf edilebilmiş değildir.

Faşist hareket İzmir'de ne yerleşim alanlarında ne okullarda, bugüne kadar dikmiş tuturamadı. Faşist güçler için tek yol olarak Tariş kalıyordu. Faşistlerin Tariş'e bağlı işyerlerine girmeleri kolay olmadı. Güvenlik kuvvetlerinin açık desteği ile uzun müddetler sonra ve fabrikalar önce kapatılıp daha sonra faşist militanlarla üretime başlatılmak suretiyle faşist işgal es-ğlandı.

11'erin desteğindeki CHP hükümeti ile birlikte, hükümetin ve yeni yönetimin ikirciklik tutumuna rağmen işçilerin düğün çözümleri ve Tariş'te faşist işgal kırıldı.

Geçmişin acı deneylerini unutmayan işçiler MHP destekli AP hükümeti ile birlikte oibelecek her türlü gelişmeye karşı hazırladılar. Çılgıncıların ilk belirtmeleri AP'li yeni genel müdürle birlikte tasfiye listelerinin hazırladığı söylentilerinin yayılması oldu. Daha sonra Pamuk Yağı Kombinasyonuna yeni işçiler sokulmasını istendi. İşçiler polise çatışmaları gözle arak Tariş yönetiminin ilk denemesini başlatmışlardı. Bu olaydan birkaç gün sonra bu kere arama bahanesi ile polis aynı anda bütün fabrikalara baskın düzenledi.

Pamukyağı Kombinasyonunda işçiler polise arama yapabileceğini, ancak bundan öte bir davranış olduğu takdirde hidrojen kullanılarak karşı koyacaklarını du-

yardılar. Bunun üzerine güvenlik kuvvetleri hiçbir şey bulamadıkları göstermek için arama yaparken fabrika dışına çekildiler. Zeytinyağı Kombinasyonunda ise işçiler arama izin vermelerine rağmen otomatik silahlı polisler fabrikayı işgal ederek hiçbir şey yapmadan uzuna bir süre beklediler. Anlaşılan işçilerin karşı koymasına hesabı bozan bir davranış olmuştur. Polis arama yapacağı yerde "saldırı var" gerekçesi ile takviye istedi. Gece takviye kuvvetleri işçilere doğrudan saldırıya geçti.

İplik fabrikasındaki olaylar, işe başlamak üzere kart basan işçilerin üzerine güvenlik kuvvetlerinin saldırması ile başladı. İşçiler fabrikadan içine çekildikçe kapıları kapatıp, polis kapıdan birini kırarak içeri girenken aynı anda bir panzer duvarı yıkarak fabrikadan içine giriyordu.

Kapitalist dünyanın en büyük merkezlerindeki ekonomik bunalımın, daha önceki beklentilerin tersine, 1979'daki çok ciddi boyutlara ulaştığı ve 1980 için de burjuva iktisatçıların bile çok karamsar olduğu, yeni yılın ilk ayında bütün göstergeleriyle açığa çıktı. Bunalımın başlıca göstergeleri olan enflasyon ve işsizliğin, kimi ülkelerde 1929'daki büyük bunalımın boyutlarına yaklaştığı, kapitalist dünyanın en yetkili ağızları tarafından da doğrulandı.

Kapitalist dünya yapısal ve dönemsel bunalımların bugünkü gibi ağırlaşması, son aylarda uluslararası politik durumdaki gelişmeler açısından, iki kat önem kazanmaktadır. Bütün veriler, emperyalist merkezlerin, uluslararası tekelin, dev askerî-sınai kompleks yöneticilerinin, ekonomik bunalımın bugün ulaştığı panik aşamasında, yumuşama düşmanlığı politikasını her zamankinden daha büyük bir tempoyla körüklemek zorunda kaldığı rotadadır.

Dahası, emperyalizmin, güçler dengesinde ateşhine oluşan gelişmeleri, geçmişte soğuk savaş döneminin başlangıcında olduğu gibi, yüksek ekonomik potansiyeline dayanarak "Marshall planları"yla tersine çevirebilme gücü, ekonomik bunalımların çözüm olanaklarına doğrudan bağlıdır. Örneğin Demirel hükümetinin bütün "sada kat" açıklamalarına rağmen, emperyalist finans kuruluşlarının Türkiye'ye "ivedi" yardım programlarının bir türlü uygulanamaması, uluslararası ekonomik bunalımın boyutlarıyla vakından ilgilidir.

Tablo I ve Tablo II'de, 24 gelişmiş kapitalist ülkenin üyesi olduğu OECD'nin, gayri safi millî hasılatının (GSMH) 1979 ve 1980'deki gelişmesine ilişkin çngönüleri ve 1979'daki gerçekleşme oranı yer almaktadır. Tablolar, 1979'la ilgili öngörülerinin de iyimser olduğu ortaya çıkan OECD'nin 1980 yılı için pek karamsar olduğunu göstermektedir. Sorun, bu karamsarlığın bile gerçekleşmeyecektir. İngiltere ve ABD dışındaki ülkelerde de GSMH'de düşüşler meydana gelmesi, ABD ve İngiltere'deki düşüşlerin de beklenenden daha büyük olacağı, ağırlıklı olasılıktır.

TABLO 1
GSMH 1978 VE 1979

Ülke	1978	Tahmin 1979	1979
OECD	3.9	2.2	3.0
ABD	4.4	2.8	1.6
Japonya	5.6	4.6	6.0
FAC	3.5	3.9	4.1
Fransa	3.3	3.5	2.6
Büyük Britanya	3.3	2.5	0.7
İtalya	2.6	3.5	4.1

TABLO 2
GSMH 1979 VE 1980

Ülke	1979	1980 öngörüsü
OECD	3.0	1.0
ABD	1.6	-1.3
Japonya	6.0	4.3
FAC	4.1	2.3
Fransa	2.6	2.1
Büyük Britanya	0.7	-2.0
İtalya	4.1	2.2

OECD'nin son iki yılda enflasyon oranının gelişmesi üzerine yaptığı tahminler, OECD'nin "yetersiz karamsarlığının" bir başka kanıtıdır. Tablo 3'de bu verileri görüyoruz:

TABLO 3
1978 1979 ARASI ENFLASYON ORANI

Ülke	1978	1979	1978-1979 öngörüsü	1978-1979 öngörüsü
OECD	8.	9.0	6.5	10.4
ABD	7.6	9.0	7.5	9.2
Japonya	4.2	3.3	5.1	6.8
FAC	2.6	4.3	2.8	4.7
Fransa	9.1	10.7	9.3	11.4
Büyük Britanya	9.0	12.2	7.5	15.1
İtalya	12.4	14.8	10.7	16.0

Ekonomik bunalım

Çürüyen kapitalizmin düşüş sesleri

zümna mücadelenin nasıl sonuç verdiğini son aylar açıkça göstermiştir.

Tekellere göre enflasyonun baş nedeni hammadde fiyatlarındaki yükseliştir. Hammadde fiyatları gerçekten de yükselmektedir. "Economist" dergisinin hesaplamalarına göre hammadde fiyatlarındaki artış, bir yıl öncesine göre, 1979 Aralık ayında şöyledir:

TABLO 4
HAMMADDE FİYAT ARTIŞLARININ ORANI

Gıda mad.	14.5
Sanayi mad.	17.3
Tekstil mad.	1.1
Madenler.	24.0

Öte yandan petrol fiyatları da 1978 ve 1979 Aralık ayları arasında yüzde 60 artmıştır. Ama bütün bunlara rağmen, enflasyonun ana hedefi yükselen hammadde fiyatları değildir. Japonya ve FAC'nin, büyük hammadde masraflarına karşın enflasyonun en düşük olduğu ülkeler olması, bunun en iyi kanıtıdır.

Diğer bir deyişle enflasyonu arttıran ve 1980'de de artıracak olan, hammadde fiyatları değil, sürekli kredilerle devlet borçlanmasını pompalayan silahlanamdır. Askerî krediler, karşı para artışının da temel nedenidir.

Kapitalist dünyadaki bunalımın en ciddi olanı ise işsizliktir. ABD'deki çok büyük oranlara bakmasak bile, Avrupa

Topluluğu'na üye dokuz ülkede işsizlik artışı şöyledir:

TABLO 5
AET ÜLKELERİNDE
İŞSİZLİĞİN ARTIŞ HIZI (%)

1973	2.5
1974	2.9
1975	4.3
1976	4.9
1977	5.3
1978	5.6
1979	5.8

Böylesi bir gelişme kapitalizmin tarihinde şimdiye dek görülmemiştir. Son 150 yılda ilk kez, 1975'te göre dönemsel bunalımın en üst noktaya çıkmış olan işsizlik, önümüzdeki yıllarda da sürekli artacaktır. Ve istisnasız tüm resmi ve resmi olmayan öngörüler, işsizliğin sadece 1980'de değil, önümüzdeki yıllarda da artacağını göstermektedir.

Bu, bugünkü tekelci kapitalist sistemin bunalımının en çarpıcı göstergesidir. En güçlü emperyalist ülke ABD'nin, dönemsel ekonomik bunalımın en çok etkilediği İngiltere'nin ve FAC'nin ekonomik durumlarına şimdi ayrı ayrı bir göz atalım.

ABD'DE
"FAZLA-ÜRETİM BUNALIMI"

"International Herald Tribune" gazetesi, 12 Aralık 1979'da ABD'deki ekonomik durum üzerine "Ekonomi bilimcileri ABD'de bir 'gerilim' (resesyon) bulunmadığında birleşiyor" başlıklı uzun bir rapor yayınladı. Bu saptama, sosyalist ülkelerde kapitalist dünyayı yakından izleyen ekonomi-politik bilimcileri için hiç de yeni değildi. Sosyalist ülkelerin bilim adamları, kapitalist ekonominin aşağıya doğru hareketinin, bir "gerileme" olmadığını, tersine dönemsel bir "fazla-üretim" bunalımı olduğunu vurguluyorlardı.

Kapitalist ülkelerde bunalımın bugünkü aşamasına, gerçek bir "fazla-üretim" bunalımı olduğu, "International Herald Tribune"ün, 1979'de yüzde 3.8 artmış olan sanayi üretiminin, 1980'de yüzde 4.1'e düşeceğini hesaplamasında da ortaya çıkmaktadır.

ABD'nin sanayi üretiminde 1979 yılında meydana gelen aylık düşüşlerin boyutlarını Tablo 6'daki rakamlar göstermektedir. 1979'un aşağıda belirtilen aylarında sanayi üretimi, 1978'in, aynı aylarına göre (yüzde olarak) gösterilmektedir.

TABLO 6
SANAYİ ÜRETİMİNDE DÜŞÜŞ
1978 — 1979

Ocak	8.6
Haziran	4.5
Eylül	2.5
Ekim	1.9
Kasım	0.7

1980 yılı içinde özellikle otomobil, demir ve çelik sanayinde güçlü bir üretim düşüşü beklenmektedir.

Otomobil sanayindeki işsizlerin bugünkü yüksek oranı üçüncü bir boyuttur. Bu dalda her dört çalışandan biri geçen yıl işsiz kalmıştır ve ABD'deki ortalama işsizlik yüzde 6 iken bu dalda işsizlik yüzde 25'e ulaşmıştır. Ama şimdi demir ve çelik sanayi işyerlerinde de üretim durmaktadır. Demir ve çeliğe azalan gereksinim yüzünden bu sanayi dalındaki en büyük Amerikan tekelci United States Steel Corp. en az kapasiteyle çalışan işyerlerinde 15'inde üretimi durdurmaya karar vermiştir. Bu işyerleri artık temelli kapatılmıştır ve buralardaki işçiler de artık "kendini" sanayi dalında hiç bulamayacaklardır.

"International Herald Tribune" yuvarında sözünü ettiğimiz raporunda buna uygun olarak ABD'de 1979 Kasım'ında yüzde 5.8 olan işsizlik oranının 1980'de yüzde 7.5'a ve bunalımın en derin

Gençliğin eylem birliği yolunda

Türkiye İşçi Partisi tarafından düzenlenen "Gençlik Sorunları" konulu toplantı 20 Ocak Pazar günü İstanbul Tepebaşı Gazinosu'nda, büyük ve coşkulu bir kitlenin katılımı ile yapıldı.

Toplantı, Genç Öncü, DDKD, İGD ve SGB temsilcilerinin yanı sıra büyük bir izleyici kitlesi ile birlikte ilericiler, devrimci sanatçıların da katılımı ile, bir anlamıyla baskı altında

tutulmuş ve kapatılmış bulunan gençlik örgütleriyle bir dayanışma toplantısı oldu.

Ruhi Su, Sümevra Çakır, Tulin Nutku, Melike Demirağ, Genco Erkal ve İşçi Kültür korosunun katılımı ile coşkulu bir hava içinde geçen toplantıya gönderilen yüzlerce dayanışma mesajı yanı sıra, hastalığı nedeniyle toplantıya katılmayan Timur Selçuk da bir mesaj göndererek, toplantıyı "bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde ve gençliğin antiemperyalist, anti-faşist, anti-sosyalist birliği" yolunda önemli bir adım olarak değerlendirdiğini belirtti. Daha sonra dört gençlik örgütünün ortak mesajlarının okunması ve örgüt temsilcilerinin kürsüye gelecek gençlik adımını birlikte söylemeleri ile toplantı sonuçlandı.

Toplantının açılış konuşmasını TİP Genel Başkanı Behice Boran yaptı. Konuşmasında gençliğin kapitalizme özel bir konumu olduğunu ve bu konumu sonucu özel sorunlara sahip olduğunu belirten Boran, gençlik hareketinin anti-faşist birliği ve tekleşmesi üzerinde durdu. Boran, konuşmasında özete şu görüşlere yer verdi:

GENÇLİK FAŞİZMİN PENÇESİNE BIRAKILMAMALIDIR!

"Son zamanlarda Türkiye'de faşizme ve emperyalizme karşı savaşın ön plana çıkması durumundan ve gültüğe daha önce, daha önce gelmektedir. Faşizm sorununun da gençliği özellikle ilgilendiren iki yöne, iki yönü vardır. Faşizm bir yandan gençliğin kimliği-simlerini kendi kimliği-zulmünün aracı olarak, baskı ve zulüm aracı olarak, kendilerini varuculuğu için kullanıyor. Henüz çok genç yaşlarda 16, 17, 18 yaşlardaki gençleri ellerine silah verip evlerini biraz para koyarak ve kafalarını faşist sloganlarla şartlandırarak cinayet şebekeleri halinde ortalaştırıyor. Bu gençler faşizme yem olmakta kurtarılmadılar. Bu gençlere sahip çıkılmalı, faşizmin pençesine düşmemek

rine izin verilmemelidir. Bu önemlidir. Buda gençliğin özgün savaşlarından birisidir.

"Diğer yandan faşizm gençliğin kalan kesimini baskılarla, zulümlerle yıldırarak, sindirerek ve onların da kafalarını şöven-milliyetçi sloganlarla, fetih hülyalarıyla şartlandırarak, bu yerleşik düzene, bu sömürücü, baskıcı düzenle uyumlu hale getirmeye çalışıyor. gençlik elbette buna karşı da mücadele vermektedir ve verdiği mücadelenin önemli bir parçası budur.

"Ama mücadele burada bitmiyor. Gençliğin kendi özgün sorunlarına ilişkin mücadelesinin ötesinde toplumdaki faşizme ve emperyalizme karşı ilericiler demokratik sosyalist güçlerin mücadelesi var. Gençlik bir toplum gücü olarak, etkin bir toplumsal güç olarak bu saflarda, bu demokratik güçlerinin safında da yer almaktadır.

"Demokrasi saflarında, bağımsızlık saflarında yer alma sorununa gelince, bu sorun ister istemez birliktelik, birlik sorununu ön plana çıkarmaktadır. Demokrasi saflarında mücadele veren, çarpışa, güçlerin içinde nasıl işçi sınıfı öncü olmak durumundaysa, yönlendirecek olan durumundaysa ve işçi sınıfının görevi, diğer demokratik, ilericileriysever güçleri derleyip toplamak ve yönlendirmek ise, aynı şekilde gençlik içinde de bir birliktelik, birlik ve tekleşme sorunu vardır. Gençliğin tüm ilericiler, demokrat, sosyalist, devrimci kesimlerini en son ferde kadar emperyalizme ve faşizme karşı seferber etmek, örgütlemek hem işçi sınıfının partisinin görevidir, hem de gençlik içindeki sosyalizm çizgisinde, bilimsel sosyalizm çizgisinde olan gençlik gruplarının ve örgütlerinin görevidir.

GENÇLİK VE BİRLİK SORUNU

"Birlik sorunu, bir yandan emperyalizme ve faşizme karşı en geniş yelpazede, mümkün

Honecker, TİP'e gönderdiği mesajla, aktif dayanışma politikasını dile getirdi

Almanya Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Alman Demokratik Cumhuriyeti Devlet Konseyi Başkanı Erich Honecker, Türkiye İşçi Partisi'ne bir mesaj göndererek, partisinin ve ülkesinin dayanışma dileklerini ifade etti.

1979'un 7 Ekim'inde Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, TİP Merkez Yönetim Kurulu adına Erich Honecker'e bir mesaj göndererek, ADC'nin 30. kuruluş yıldönümü nedeniyle kutlamalarını bildirmişti. Bu mesajı yanı sıra "TİP Merkez Komitesi"ne bir mesaj gönderen ASBP MK Genel Sekreteri Erich Honecker mesajında şöyle dedi:

"Türkiye İşçi Partisi Merkez Komitesi ANKARA

Değerli Yoldaşlar! Alman Demokratik Cumhuriyeti-

tinin 30. kuruluş yıldönümü nedeniyle gönderdiğiniz selamlarını ve başarı dileklerinizi için derin şükranlarımızı bildiriyorum.

İtânınız ki partimiz ve Alman Demokratik Cumhuriyeti barışın güvenliği ve toplumsal ilerlemeye yönelik politikasını bundan böyle de kararlılıkla sürdüreceğiz ve dünyadaki tüm ilericilerle aktif bir dayanışma içinde olacağız.

Sosyalist selamlarımızla!

Erich Honecker"

olan en geniş yelpazede demokrasi güçlerini birleştirmek, güç ve eylem birliğini oluşturmak sorunudur. Diğer yandan da, kendileri bilimsel sosyalist çizgiye olan ve kendilerini öyle bilen gençlik gruplarının ve örgütlerinin güç ve eylem birliği, hatta güç ve eylem birliğinden de öte düpeleşmiş örgütsel birliğinin pekişmesi sorunu vardır.

"Ne için bu birliktelik, bu tekleşme? Şüphesiz kendi içine kapanık bloklaşma ve diğer ilericiler-demokrat güçleri itelemek için değil. Tam tersine, sosyalist çizgiye olan grup ve örgütlerin birleşerek, diğer demokratik, ilericiler unsurları, güçleri kendi etrafında daha iyi derleyip toplamaları için bir birleşme gereğidir.

Sevinçle gözleyüyoruz ki, gençlik içinde son zamanlarda güç ve eylem birliği hareketleri daha bir süreklilik kazanma eğilimi gösteriyor ve daha başarılı olarak yapıyor. Bazı tökezlemeler hâlâ var, ama bu tökezleme daha zamanla etkisini azaltıyor ve eylemler daha düzgün, daha birleşik şekilde yapıyor.

"Simdi bu tökezleme, bu aksaklık yavaş yavaş ortadan kalkıyor. Ortak eylemler daha düzenli ve gerçekten birliktelik ve birliği yoğunlaştırarak, pekiştiren yönde geliyor. Şurada kısaca bir soruyu sormak ve cevaplandırmak gerekir: Birlikte hareket etmek, güç ve eylem birliği etmek ve bu birliktelik hareketi sürekli hale getirmek, giderek bir cephe birliği haline getirmek, örgütler arasındaki ideolojik-politik mücadeleyi ortadan kaldırır mı?

Şüphesiz kaldırmaz. Örgütler, örgütsel bağımsızlıklarını korudukları sürece, kendi özgün ideolojik konularını korudukları müddetçe, aralarında ortak eylem yapmaları, birliği etkiseler daha ideolojik ve politik mücadele kalkmaz.

"İranda ve Afganistan'dan sonra Türkiye'nin önemi çok ve çok arttı! Ortadoğu bölgesinde ve Afrika'da gerileyen emperyalizm, Türkiye'yi Ortadoğu'ya açılarak bir kapı olarak, hatta bir sıçrama tahtası olarak kullan-

mak istiyor. Buna asla ve asla müsaade edilmemelidir. Ve görüyoruz ki, Demirel hükümeti de zaten emperyalizmle uyumlu haldeydi. Bu politik hareket ve örgütler, şimdi daha da uyumlu, neredeyse aralarında bir dayanışma bir duruma geliyorlar. Politik de-dikodular işitiyoruz.

BİR DAKIKA BİLE YITİREMEYİZ

Ankara'da politik yüksek çevrelerde "aman detant öldü" diye seviniliyonmuş. "Amerika yeniden bize muhtaç. Askeri yardımın, iktisadi yardımın torbalanını açmalar için ve bu yardımlar bize bol bol gelir" diye hesapları yapıyorlar...

"Buna karşı bütün demokrasi güçleri, yurtsever güçler, ilericiler, bilimsel sosyalistler birlikte mücadele etmek, saflarını sıkılaştırmak, güçlendirmek durumundadır. Vakit kaybedecek zaman değildir. Sorunlar gültüğe ivedilik ve güncellik kazanıyor.

Değil ay, hafta, bir gün, bir saat, bir dakika kaybedecek durumda değiliz. Onun için hep birlikte omuz omuza dayanarak, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele yolunda ilerli!"

TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın konuşmasından sonra, çağrılı gençlik örgütleri temsilcileri söz alarak gençliğin anti-faşist, antiemperyalist ve anti-sosyalist çizgiye ve eylem birliğinin önemini vurguladılar. DDKD temsilcisi Cemal Ağaya, İGD temsilcisi Yusuf Karasoy ve SGB Merkez Yürütme Kurulu üyesi Mustafa Çolakoglu söz alarak konuştu. Daha sonra Genç Öncü Genel Başkanı Abdurrahman Atalay söz aldı. Atalay, ülkemizin dünyadaki son gelişmelerden etkilenmediğini ve emperyalizmin oynamak istediği oyunlara karşı gençlik hareketine önemli görevler düştüğünü belirtti. Atalay, gençliğin birliğini yaşamsallığı üzerinde durduktan sonra, Genç Öncülerin bu önemli görevde üzerlerine düşenleri yapacaklarını vurguladı.

29 OCAK'I UNUTMA

Mustafa Suphi'nin ve 14 yoldaşının vahşice katledilişlerinden bu yana 59 yıl geçti.

10 Eylül 1920'deki Bakü Kongresi'yle doğan Türkiye Komünist Partisi'nin kurucusu Mustafa Suphi 28-29 Ocak 1921 tarihinde kavga arkadaşlarıyla birlikte süngülerle denize atıldı. Hilmioğlu Hakkı, Ethem Nejat, Nazım ve İsmail Çiçoğlu'nun da aralarında olduğu 15 komünist, Ankara'ya dönerlerken, Trabzon'da elleri kelepçeli, hazırlanmış olan sandala bindirilerek kiralık katillerce hunharca katledildi.

"Onlar halkın yetiştiirdiği en bilinci insanlardı. Sadece en bilinci değil, en yiğit insanlardı." Nazım Hikmet onları işte böyle tanımlıyor.

Yaşam ise Suphi'nin şu sözlerini her geçen gün daha da doğruluyor: "Ne hapis, ne zindan, ne kan, ne ateş halkı durduramaz. Ulusal kurtuluş ve demokrasi hareketini durduramaz."

28-29 Ocak 1921 Unutulmayacak!

Fransa'da bulunan Türkiye'li ilerilerin girişimleriyle, bu ülkenin demokratik güçlerinin Türkiye'de demokrasi güçleriyle dayanışmasını dile getirmek üzere, bir kampanya açıldığı bildirildi. Tanınmış Fransız bilim ve kültür adamlarının kampanyaya katıldığı öğrenildi.

Türkiye'de tirmanan faşizm tehlikesi ve emperyalizmin tam uydulaştırma girişimleri karşısında tüm dünya demokratik güçlerinin duyduğu nefret ve tepki çeşitli biçimlerde dile getiriliyor. Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma eylemlerinden bir yenisi, şu günlerde Fransa'da sürdürülüyor. Fransa'daki Türkiye'li ilerilerin girişimleriyle başlatılan kampanyayla, Fransız demokratik güçlerini temsil eden kişi ve kuruluş temsilcilerinin, Türkiye'de faşist tirmanışı protesto ettiklerini bildiren ortak bir metne imzaları alınıyor.

Söz konusu metni şu anda imzalayanlar arasında, Jean Paul Sartre, Simone de Beauvoir, Maxime Rodinson, Elaine Towaïne, George Castellau Guy Michelet, Paul Dumont, Jean Lojine gibi Fransız toplumunun yetiştirdiği seçkin kültür ve bilim adamlarının bulunduğu bildirildi.

TÜRKİYE DEMOKRASİ GÜÇLERİYLE ULUSLARARASI DAYANIŞMA

İmzaya açılan metinde şu görüşler yer alıyor:
"Türkiye'deki politik terör ortamı durmadan ağırlaşıyor. 1979'un başından bu yana poli-

tik katliamlar, aralarında öğrencilerin, işçilerin, birçok gazeteci, kamu görevlisi ve öğretmenlerin yer aldığı binden çok kurbanı alıp götürdü.

"Öğretmenler, her gün daha çok, bir yıldırma, baskı ve sessizliğe mahkum etme politikasının hedefi oluyorlar. Bu politika, demokrasiye ve temel özgürlük-

lere bağlı aydın çevrelerini hedef alıyor.

"Nitekim bir Cumhuriyet Savcısı'nın Milliyet gazetesi Genel Yayın Yönetmeni'nin ardından İ.U. Siyasal Bilimler Fakültesi Dekan Yardımcısı Hukuk Profesörü de 21 Kasım 1979'da katledildi. Nihayet 7 Aralık 1979'da İ.U. İktisadi Bilimler Fakültesi Sosyoloji Kürsüsü Başkanı Prof. C.O. Tütengil de aynı akibete uğradı.

"Oysa bunların katilleri hâlâ özgürdürler ve kamu güçleri, katilleri eylemsiz bırakmakta aciz ya da kararsız gözükmediler. Bu da Türkiye'de demokratik rejimin yaşaması karşısında büyük bir tehlike oluşturmaktadır.

"Bu çağrıyla imzalayanlar, söz konusu şiddet dalgası karşısında nefretlerini dile getirirler ve düşünceleri ve mesleki faaliyet özgürlükleri tehdit edilen herkesle, ve özellikle üniversite mensuplarıyla dayanışmalarını teyid ederler. Türkiye'de kamu güçlerini, bu cinayet eylemlerine son vererek ve tüm yurttaşların temel mesleki ve politik haklarını eksiksiz kullanabilmelerini sağlayarak, sorumluluklarını idrak etmeye çağırılır."

TBMM görüşmeleri: dış politikasını gizliyor

TBMM'nin 23 Ocak günü yaptığı birleşik toplantıda hükümetin dış politikasını görüşülürken önemli dış politik olayların

mevdana geldiği ve bu yüzden de emperyalist Batı'nın dikkatlerini Türkiye'ye çektiği, çeşitli temsilcilerinin Ortadoğu ve Yakındoğu'ya yaptığı gezilerin bir durağının da Türkiye olduğu günlerin ertesinde yapılan görüşmelerde, MHP'li Ağah Oktay Güner NATO'ya ve Batı'ya bağlılığın ne denli önemli olduğunu kamlayarak çalışırken, AP adına konuşan Celal Yardımcı ile birlikte koyu bir antikömünizm ve antisovyetizm yapma gayretine kapıldılar. NATO'culuğu kimse'ere bırakamaya yemimli olanların yanında, CHP adına konuşan Hasan Esat Işık, hükümetin imzalayacağı Savunma ve İşbirliği Anlaşması'nın "feziletleme" üzerinde durdu. Hükümetin emperyalizme daha fazla bağlılığı olmanın yollarını aradığı, CHP'nin de bu politikaya arka çıktığı görüşmelerde, MBG sözcüsü Suphi Gürsoytrak SIA'nın somut olmadığını ve bunun çeşitli kaygılar yarattığını belirtirken, MSP Genel Başkanı Erbakan, iç ve dış politikaların birbirinden ayrılmayacağı ve hükümetin Batı'ya bağlılığını artırırken ülke içinde de baskı ve tahakküm yoluna çıktığını belirtti.

TBMM görüşmelerinden sonra 24 Ocak'ta bir açıklama yapan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, özellikle Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkin'in konuşmasını eleştirdi ve dış politikada konuşmadaki görüşlerini açıkladı. Boran özetle şunları dedi:

hükümet adeta göstermelik, yasak savucu bir Meclis oturumu düzenlenmesini sağladı. Erkin'in Afganistan ve İran konusunda ihtiyatla konuşması, hükümetin bu konularda aldığı gerçek tavır, izlediği gerçek politikayı mı dile getiriyordu, yoksa, ABD ile kapalı kapılar ardında anlaşılacak bu maskelemeler için salıverilen bir sis perdesi olarak mı böyle ihtiyatlı idi? Erkin'in Savunma ve İşbirliği Anlaşması konusunda söyledikleri — ve söylemeden bıraktıkları — ciddi kuşklara yer veren niteliktedir.

"Erkin üslerin Türk tesisleri olduğunu, Türk komutanların emir ve denetiminde bulunduğunu belirtti. Amerika ve Amerika'lardan hiç söz etmedi. Üsler Amerika'nın 'uzmanlar' olacağı ve bunların bir 'Amerika'lı komutanına bağlı olacağı biliniyor. Türk ve Amerika'lı komutanlar arasındaki işbölümü ne? (Üslerin asıl işlevini gören, füzelemin, nükleer başlıkların, bombardıman uçaklarının veya casusluk tesislerinin bulunduğu iç bölümlerin, çekirdeğinin yönetimi ve denetimi ötüni Türkiye, dünyamız herhangisi bir yerinde çıkacak bir anlaşmazlık ve çatışma sonucu patlak verebilecek bir üçüncü dünya savaşında ilk savaş alanları arasında olacaktır. Savunma ve İşbirliği Anlaşması mutlaka TBMM'ye getirilmeli ve reddedilmelidir."

koyma yetkisi tümüyle ABD hükümetine bırakılıyordu. Bu madde ne oldu? Daha bunun gibi nice sorular. Açıkta ki anlaşma metnine bu üsler için 'Türk askerî kuvvetleri tesisleridir. Tesislerin komutanı Türk olacaktır. Tesislerde Türk bayrağı dalgalandırılır' yazmakla üsler gerçekten Türkiye'nin 'tesisleri' olmaz. Üsleri üs yapan tesis, donanım ve araçlarının kâmin emir ve kontrolünde ve kullanma yetkisinde olduğudur önem taşıyan nokta. Kaldı ki, sözü edilen Savunma ve İşbirliği Anlaşması bir çerçeve anlaşmasıdır. Asıl bu çerçeveye göre hazırlanacak 'tekler'in içeriği ne olacaktır? Önemli olan budur.

"Amerikan askeri üsleri ve casusluk tesisleri hem bölge, hem dünya barışını için yaşamsal bir tehliktir. Bu üs ve tesislerle Türkiye'nin, Yunanistan'ın, Yunan Ortadoğu bölgesini tehdit eder bir durumda sokulmaktadır. Bu durumda Arap ülkeleriyle, sosyalist devletlerle ve genellikle üçüncü dünya ile ilişkilerin karşılıklı güven ve dostluk içinde gelişmesi ne imkan yoktur. Ve bu üslerin ötüni Türkiye, dünyamız herhangisi bir yerinde çıkacak bir anlaşmazlık ve çatışma sonucu patlak verebilecek bir üçüncü dünya savaşında ilk savaş alanları arasında olacaktır. Savunma ve İşbirliği Anlaşması mutlaka TBMM'ye getirilmeli ve reddedilmelidir."

Camp David ihanet anlaşmasının ikinci aşaması başlıyor

Mısır ile İsrail arasında, emperyalizmin dayatmasıyla imzalanan ve tüm Arap halklarına büyük bir ihanet simgeleyen Camp David anlaşmasının uygulanmasında yeni bir aşamaya geçildi.

Camp David anlaşması, 26 Ocak 1980 tarihinden itibaren, Mısır ve İsrail arasındaki ilişkilerin "normalleştirilmesine" başlanmasını öngörüdü. Bu, Mısır'la İsrail arasında Camp David anlaşması zımnen oluşturulmuş bulunan askeri pak-tin politik bir ittifak biçiminde geliştirilmesini simgeleyecektir.

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Yavuz Unal tarafından bu konuda verilen demeçte, İsrail ile Mısır arasındaki ilişkilerin "normalleştirilmesi" döneminin başlamasının, Filistin ve bölge halklarının aleyhine bir adım olacağı belirttikten sonra şöyle dedi:

"ABD emperyalizmi, Camp David anlaşmasıyla Ortadoğu'da Kahire-Tel Aviv eksenini kurması bir yıl önce sağlamıştı. İran'da ABD jandarmalığı görevini üstlenen Şah rejiminin devrilmesi üzerine yeni dengeler kurarak Ortadoğu'da durumunu korumak için sadık müttfik İsrail'i bir başka devlete takviye etmek isteyen ABD, Camp David anlaşmasının imzalanmasını sağlamıştı.

"Mısır'ın gerici yönetimi, ülkesine saldığımız, topraklarımızı işgal etmiş olan İsrail ile ABD emperyalizminin çıkarlarını korumak üzere imzalanan bu anlaşma ile emperyalizmin tam uydusu olma yolunda süreklili adımlar attı. Şimdi anlaşma gereğince iki ülke arasında ilişkilerin normalleştirilmesi ile emperyalizm, sionizm ve Arap gerici bölge halkları aleyhine yeni adımlar atmaya hazırlanmaktadır."

Yavuz Unal demecini şöyle sonuçlandırdı:
"Dünyada ve bölgemizde barış tehdit eden ABD emperyalizmini defetmek, özgürlüklerine ve yurtlarına kavuşmak için mücadele eden Filistin halkının haklı davasını savunmak aynı zamanda ülkemizin, halkımızın çıkarlarını da savunmak anlamına gelmektedir."

ANTİSOVYET YALAN MAKİNESİ ÇATIRDIYOR

Orta-doğu ve Yakında-doğu halklarını korkutmak ve vediklerini başlaştıran emperyalizmden başka yöne çekmek için başlatılan antısovyet, antikomünist kampanyanın dayanaklarının ne denli çürük ve sahte olduğunu her gün açığa çıkıyor. Sovyetler Birliği'nin Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'ne yaptığı askeri yardımımdan sonra sınırsız tanınmaz biçimde yürütülen emperyalist propaganda bu bölgedeki antiemperyalist yönelimlerin bastırılması, projeye edilmesini amaçlıyor.

Geçtiğimiz günlerde, dünya ka-

muoyunu Sovyetler Birliği aleyhine kıskırtmak için ABD Savunma Bakanı H. Brown tarafından öne sürülen, Sovyet askeri birliklerinin İran-Afgan sınırını yığınak yapmak ve Sovyetler Birliği'nin sadece İran üzerinden değil, aynı zamanda Pakistan üzerinden de Hint Okyanusu'na inme girişimi olduğundaki sözleri kesinlikle yalanlandı.

Önce İran ordu ve jandarma kuvvetleri temsilcileri, Afganistan topraklarında İran sınırsız boyunca hiçbir Sovyet askeri birliğinin saptanmadığını açıkladılar. Daha sonra

Afganistan'daki Sovyet askeri yetkilileri de, ADC'de bulunan Sovyet askerlerinin sayısının birkaç kat fazla gösterilmesine dikkat çekerek, Sovyet birliklerinin de taktik, ne de stratejik bakımdan herhangi bir yabancının devletini topraklarındaki petrol yataklarını ele geçirmeye gibi bir görevi olamayacağını belirtti.

Tam tersine, doğru olan habeler, ABD'nin bölgeye, özellikle de İran üzerine en güçlü askeri kuvvetlerini gönderdiğiydi. Örneğin, Arap Körfezi ve Arap Deniz'i'nde gündümden 24 Amerikan savaş gemisi toplanmıştır. ABD askeri deniz kuvvetlerinin İran kıyılarında böylelerine yığınak yapması ciddi bir tehlike yaratmaktadır. Nükleer silahlarla donatılmış yüzlerce uçak taşıyan dev uçak gemileri, her an İran halkına karşı kullanılmaya hazır durumda bulunduklarıdır.

Bu gerçekler, emperyalist yalan makinelerini apaçık yalınlar, bölge halklarına yönelik askeri tehdidin kaynağını da açığa çıkartmıştır. Bölgedeki tüm ulusal, demokratik, antiemperyalist güçler, son günlerde yoğun bir emperyalist tehdit altındadırlar ve bu tehditleri geri çevirecek olan da gene aynı güçlerdir.

MPLA Emek Partisi üye sayısını üç kat artırdı

MPLA-EP aday üyelik mülakatları için 9000 toplantı düzenlendi ve bu toplantılarda 550 bini aşkın emekçi katıldı.

MPLA-Emek Partisi Merkez Komitesi kuruluşuna bu yana beş olağan plenum yaptı. Bu plenumlarda, parti örgütlenmesinin geliştirilmesinin yanı sıra, ülkede sosyalist kuruluşun gerçekleştirilmesinin sorunları da tartışıldı ve bu konularda kararlar alındı. Bu plenumların ayrıntılı gündem maddelerinden birini de devlet mekanizmasının karşı-verimci unsurlardan arındırılması için alınacak önlemler konusunda oluşturuldu.

MPLA-Emek Partisi'nin bir "Ulusal Yüksek Parti Okulu" nun yanı sıra, çeşitli bölgelerde de parti okulları bulunuyor. Şimdiye dek yedi bölgede parti okulu açıldı, iki bölgede de parti kitaplıkları kuruldu. Bu okul ve kitaplıkların amacı, Angola halkının parti bilincinin geliştirilmesi ve partinin bilinci üye sayısının daha üst boyutlara çıkarılmasıdır.

MPLA-Emek Partisi şu sıralarda 1. Olağanüstü Kongre hazırlıklarına sürüyor. Önümüzdeki aylarda yapılacak beklenen bir kongrede, 1. Kongre kararlarının ulaştırılması sonuçları ele alınacak ve önümüzdeki dönem için yeni kararlar alınacak.

Angola Halk Cumhuriyeti'nde iki yıl önce kurulan MPLA-Emek Partisi, sosyalist bir Angola'nın yaratılması, yolda çocukları güçlenerek sürdürüyor. Kuruluşunun birinci yılında 4403 üye ve 2541 aday üyesi bulunan MPLA-EP'nin üye sayısı bir yıl içinde üç kat arttı. Partinin halen 9000'i aşkın üyesi ve 2541 kadar da aday üyesi bulunuyor. Başkan Dr. Agostinho Neto'nun geçen Eylül ayında beklenmedik ölümünden sonra Angola halkı kendi partisine daha da çok sahip çıkmaya başladı. Angola Halk Cumhuriyeti'nin kurucusunun önderliğindeki sosyalist kuruluş için Angola'da gittikçe artan ölçüde parti çevresinde kenetleniyorlar.

MPLA-Emek Partisi'ne aday üyelik için başvuranlar mülakatları halka açık toplantılarda yapılıyor. Geçen yıl içinde aday üyelik mülakatları için 9000 toplantı düzenlendiği ve bu toplantılarda 550 bini aşkın Angolalı emekçinin yer aldığı bildirildi. Yeni adaylar ve parti üyeleri, en çok işçi sınıfı, köylüler ve ordu mensiplerinden geliyorlar.

Savaş tahrikçileri işbaşında. Bir yaygara tuturuldu. Carter'in üflediği uğursuz esava borusu, emperyalist sistemin her bir yanından ötülmeye devam ediyor. Barış kundaklanıyor. Her an sıcağılaşabilecek bir soğuk savaş koşulları yaratılmak isteniyor, yaratılıyor. Önce Afganistan dendi. Şimdi de Yugoslavya'ya "olası Sovyet müdahalesi" deniyor. Faşist propagandanın büyük Pir'i "yalan büyük olsun ki inandırın" demiş. Elhak ögüdü tutuyorlar. Pir'in sözü dinleniyor.

Ama zaman değişti. Tırmanışı son noktaya götürmek çok kolay değil. Tarih affetmeye bir tank. Doğrunun, geçerin tanığı. Onun için temkinli davrananlar da var. İkinci perde denler yalın ortaya çıkmazsa karşı kırları şimdiden hazırlıyorlar. "Sovyetler başka yerde meğul de onun için Yugoslavya'ya saldırmazlar. Hiç olmazsa şimdilik." Mantık çok "ustaca", "açıkğöze" düzenlenmiş. Kendilerini dünyanın jandarması olarak görülen için normal.

İyi düşünün. Bu mantığın arkasında başka şeyler de var. Mesela Yugoslavya'nın geleceğinin ipotek altına alınması. Yugoslavya halkının kendi gelişimini belirlemesinin önüne yalan ile köstek vurulmak isteniyor. Bu bir müdahale değil mi?

Birşeyler ipotek altına alınmak isteniyor. Gelecek engellenmek isteniyor. İyi düşünün. Savaş tahrikçilerinin bu uğursuz sesi yeni mi? Yaygara Afganistan'la mı başladı? Yetmiş yılların son yarısı bu sesle iyi tanımıyor mu? Geçtiğimiz yıl, Kuba'da Sovyet üleri diye tozu dumana katan kimlerdi? Yayırganın nedeni başka.

Bilimsel sosyalistler yetmişli yılların başında söylediler: "Kapitalist sistem dünya ölçeğinde hasta. Yapısı hasta. Bunalmı var." Bugünkü yaygaracı koro topyekun inkar etti: "Komünist yalancı" diye. Yetmişlerin ortasında bunalmı kabul etmişlerdi. Ama bir kaçamak bahane vardı ellerinde. Şuflu petrol krizi, petrol üreten ülkelerde. Seksenlere yaklaşıldığında artık inandırıcı olamıyordu petrol bahanesi. Ama bunalmı da artıyordu. Kuyruk saçınca yaygara daha da üst perdeden çıkıyor.

Ölümlü seçmeyin

Emperyalist ülkeler için tını göstereler kötü. Sömürgeci sömürünün, sorunları bir ölçüde perdeleyebildiği kapitalist ülkelerde de vaziyet kötü. Yoktulluk pahalılık, işsizlik artıyor. Sürekli artan kırlardan vazgeçemez büyük kapitalistler. Ama, bunalmı sistemin geleceği tehlikeye düşüyor. Yaygara bunın için kopuyor, Savaş tehdidi, silahlanma yarış, söz çareler. Seveceğimizi korumak için, barış dolu dünyai, aydınlık geleceği karartmaya, ipotek altına almayla uğraşıyorlar. Kimin, nasıl? Sözü onlara bırakalım.

Pervazlık, bazen en gizli, meşum niyetleri ortaya koyuyorlar. Fransız da peşin bir profesör doktor var. Birgün uzman hekimlerine bir konferansta şunları söylüyor: "Fransızın bir yaşam sürdü. Bu dönem artık kapandı. Yeni bir uduzarak ekonomik düzen inşa etme durumundayız. Tüm başka alanlarda olduğu gibi, sağlık sisteminizin de bu gelişimi izlemeye başlamışız. Bizim konforlu yaşam ağımız nealmiz gibi, bizden sonrakiler de 80 yaş yerins 60 yaşında ölmeye alışmışlardır."

Cok dar bir çevreye dağıtılan bir meslek derisinde bu konuşma yer alıyor. (Le Generaliste - 13 Ekim 1979) Sonra bu sayın hekim Sağlık Bakanlığının baş danışmanlığına atanıyor. Reformlar yapmak için. İlk "icraat" emekçilerin sağlık hizmetleri için ödedikleri ücretleri astropmik düzeyde çıkıyor. (Hastane gündürlüğü 150 Frank, yaklaşık 2000 TL.) Fransız da ortalamı emeklik yaş 60. İleri derecede gelişmiş bir kapitalist ülkenin Hipokrat yemini emiş bu sayın sağlık işleri bakanı için emekçiler bana yaşam hakkı yok! Sonra bir "oyun bozan komünist" çıkıyor. Humanite gazetesine yazıyor Sayın Profesör Sourin'in bu düşüncelerini. Biz de, böylece yazarsanız olur.

İyi düşünün. Söz konusu olan yaşama hakkınız. Ölümlü seçmeyin. O zaman yaygaraların da sonu gelecektir. Ölümlü taşıyanlar sanamaz ki.

• raşit kaya

ADC Batı Berlin'i kıskırtmalara karşı uyardı

Alman Demokratik Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı, Batı Berlin Senatosu'na bir yazı göndererek, son günlerde Batı Berlin-ADC sınırında batılı güç kuvvetleri tarafından girişilen kıskırtmalarla protesto etti. Son günlerde Batı Ber-

lin'de bulunan ABD, İngiltere ve Fransa işgal kuvvetlerinin ADC sınırındaki kıskırtmalarına yoğun laştırıldıklarını belirten ADC Dışişleri Bakanlığı, sınır bölgesinde patlayıcı silahlar ve bombalarla girişilen manevralarla ADC yurttaşla-

rının can güvenliğinin tehlikeye atıldığını bildirdi. Batı Berlin Senatosu'nun bu tür kıskırtıcı davranışlara karşı gerekli önlemleri alınmasını isteyen ADC Dışişleri Bakanlığı, kıskırtmaların sorumlularının da cezalandırılmalarını istedi.

ADC'nin ortasında üç batılı devletin (ABD, Fransa ve İngiltere) işgal bölgeleri olan Batı Berlin'in tüm çevresi ADC devlet sınırlarıyla sınırlı bulunuyor. Batılı emperyalist ülkeler, Batı Berlin kentini yalardan beri hasta ADC olmak üzere tüm sosyalist ülkelere karşı bir "kıban başı" olarak kullanıyorlar. Batı Berlin'de bulunan işgal kuvvetlerinin askerleri bundan önce de birçok kez ADC devlet sınırlarına karşı çeşitli kıskırtmalarda bulunmuş ve batılı ülkeler bu bölgeyi bir "soğuk savaş üssü" olarak kullanmışlardır. Emperyalizmin son günlerde Orta-doğu'da giriştiği şarşma kıskırtıcı manevraları arasında Batı Berlin'de de bu tür manevralar yapması, batılı emperyalist ülkelerin genel planının bir parçası olarak görülüyor.

YURUYUŞ

Sahitli Yürüyüş Yürüyüş L14-551, adma NİHAT SARGIN • Genel Yayın Yönetmeni, Zeki KILIÇ • Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOÇAR • BİNGÖLÜ • Teknik Sekreter: Süleyman AYTAMLI • Yürüyüş Kuruluşu: Sokak 13/8 Kızılay - ANKARA. Tel: 17 45 88 • İstanbul: Dörmenceci Cad. 21/1 Cumhuriyet - İSTANBUL. Tel: 26 33 67 • Avrupa Temsilcisi: Info-Türk Ajansı: 13/2 Square West - 1049 Brussels BELGİKA. Tel: 230 34 72 • İlan Kojutları: Alfa Kapak, BİNDİ 22.500 TL. Alfa kapak siyah beyaz 18.000 TL., Teşvifatı setleri (sahitli) 200 TL., Yayın İlanları % 50 indirimlidir • Basısı: Daily News Web Ofset Tezisi

• Abone Kojutları: Yıllık 400 TL., altı aylık 200 TL. • Avrupa: Yıllık 60 DM., altı aylık 30 DM. • Amerika: Yıllık 80 DM., altı aylık 40 DM. • Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM., altı aylık 50 DM.

• Ödeme adresi: TÜRKİYE, YORUYUŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 150334 • AVRUPA: Info-Türk Bankası, hesarı: BBL 310-0146714-02 Bruxelles - BELGİKA